

INTERPELLATION AV BRIT RUNDBERG (V) OM RÄTTEN FÖR PATIENTER UTAN UPPEHÅLLSTILLSTÅND I SVERIGE ATT FÅ BEHANDLING MED BROMSMEDICINER MOT HIV/AIDS

Människor, som är på tillfälligt besök i Sverige eller som stannat kvar efter att de fått ett avslag på en asylansökan, har rätt till sjukvård när de blir akut sjuka. Men däremot har de inte någon rätt till mer långsiktig vård och livräddande behandling även om sjukdomen i sig är livshotande.

Detta gäller de personer som har hiv-infektioner och håller på att utveckla aids. De har inga lagliga rättigheter till vård och läkemedelsförmånerna gäller inte dem. Det handlar i dagsläget om en liten grupp människor, i Stockholm omkring 20.

På landstingets infektionskliniker tvingas man förhålla sig till detta på ena eller andra sättet. På Södersjukhuset har man t.ex. tillfälligt löst det etiska dilemman genom att ge dessa patienter överblivna bromsmediciner, sådana som egentligen ska kasseras. Men det håller inte i längden.

En grupp läkare från landstingets tre infektionskliniker har nu skrivit till socialdepartementet och begärt en översyn av lagen så att det blir möjligt att finansiera den långsiktiga behandlingen av denna patientgrupp.

På Socialdepartementet säger man att landstingen tolkar lagen fel och att det står landstingen fritt att ge långsiktig behandling med bromsmediciner till alla som vistas i landet.

Mot bakgrund av detta vill jag ställa följande frågor till sjukvårdslandstingsrådet Folke Schött:

- 1. Anser du att landstingets infektionskliniker ska ge långsiktig vård och behandling med bromsmediciner mot aids till alla patienter oavsett hemortsrätt?*
- 2. Kommer du i så fall att se till att nya direktiv utarbetas för landstingets infektionskliniker gällande behandlingen av personer utan uppehållstillstånd som har hiv/aids ?*

Stockholm den 27 november 2001

Brit Rundberg (v)